

[Bjørn Poulsen]

ologerne de arbejdsmuligheder, de har, og de er ikke særlig gode. Vi må konstatere, at det rent fartøjsmæssigt set er så ringe stillet, at det næsten burde være løgn, og vi vil derfor opfordre regeringen og ikke mindst fiskeriministerens til at presse på for at få det havundersøgelsesskib bygget. Vi mener, at det er meget, meget væsentligt, at fiskerne kan se, at havbiologerne, når de er ude at undersøge, virkelig har noget grej at undersøge med, som kan vække en smule – jeg siger bare en smule – tillid hos fiskerne.

Ud over det mener jeg, at man i meget højere grad end nu skal prøve at få biologerne med ud med fiskerne selv, så også fiskerne får bedre indblik i, hvorledes biologerne egentlig talt arbejder. Det er, ligesom om den tillidskløft på en eller anden måde skal fjernes; den er blevet alt for stor, og det kan ikke være rigtigt, at det skal fortsætte på den måde.

Så en anden ting, som jeg også tror ville glæde mange fiskere, ikke mindst i Jylland. Det var, hvis man f. eks. flyttede Danmarks fiskeri- og havundersøgelser til et eller andet sted i Jylland, måske til Nordjylland, det er jeg sådan set ret kold over for, men bare et eller andet sted, skal vi sige hvor fiskerne er, og hvor fiskeriet foregår. Jeg tror, at det betyder noget, at man som fisker ved, at disse biologer er i nærheden. Jeg er fuldt ud klar over, at man naturligvis har feltlaboratorier rundt omkring, men de regnes ligesom ikke rigtig med.

Vi har fra SFs side tidligere foreslået oplægningspræmier, og det ser vi jo nu som lovforslag i dag fra ministerens side, det er jo noget, vi skal behandle efter denne debat. Det er vi sådan set tilfredse med, men vi må også sige, at det er klokken fem minutter i tolv, vi har set dette forslag. Det siger jeg ikke kun af hensyn til folketingssamlingens udrinden nu, men det er meget, meget sent, forslaget er kommet. Jeg synes, vi lige så godt kan indrømme i dette folketing, at sagen er, at tonnagen er for stor, og at der må gøres noget på den ene eller anden måde med hensyn til at få bragt den ned.

Vi har – det har jeg sagt tidligere – støttet regeringen i næsten alt, hvad den har gjort på fiskeriområdet, og vi vil fortsat støtte, hvor vi kan. Vi synes, at selv om der er gjort lidt, hvad angår alternativt fiskeri, hvad angår fjernfiskeri, fiskeri af nye fiskearter og

nye anvendelser af fisk, ombygning af kuttere o. lign., så bør der gøres betydelig mere. Vi er i den situation, at der er ingen tvivl om, at vi i løbet af de næste par år, 4-5-6 år, vil se, at vores andel af EF-havet vil synke. Vi så ved den sidste forhandling, at vores andel af Nordsøfiskens procentvis faldt, hvilket jo sådan set er meget naturligt, idet andre lande selvfølgelig vil have en større bid af kagen. Vi er jo et lille land, så disse magtforhold vil naturligvis aften sig i et forhandlingsresultat. Derfor mener jeg, at vi i meget højere grad end nu virkelig skal satse på fjernfiskeriet og få nogle af vore overflødige kuttere i gang på det område.

Hvad angår de nuværende problemer, som især drejer sig om Østersøen, så må vi nok sige, at de vanskeligheder, de bornholmske fiskere har, rammer hele det bornholmske samfund, og de løses jo ikke ved at udbetale fiskerne erstatning. Fiskeriet beskæftiger trods alt flere i land end til søs, og for vort vedkommende er det altså afgørende, at folkene i land også sikres en tryk fremtid, for får man ikke de nødvendige ressourcer ind til disse virksomheder, så er man nødt til at afskedige folkene. Der må gøres noget på dette punkt. Hvorledes skal jeg ikke her lægge fast, men vi mener absolut, at der bør gøres noget. Hele den bornholmske erhvervsudvikling kan – og vi mener, at den skal – tages op til nyvurdering. Jeg har læst et værk fra det bornholmske erhvervsråd, som de fremlagde for nogle år siden, og jeg synes, at der står mange virkelig fornuftige ting i det.

Et andet område, hvor vi må støtte endnu mere eller hjælpe endnu mere, er forarbejdningen af vores konsumfisk. Det giver nogle flere arbejdspladser, og det sikrer uden tvivl den største valutaindtjening. Der er en alt for stor del af den danske konsumfangst, som ryger til udlandet uden nogen særlig form for forarbejdning, og det kan ikke blive ved med at gå på den måde. Der må man prøve at regulere det på den ene eller den anden måde.

Så en af de mere ubehagelige ting: spørgsmålet om licenser for at fiske i dette lands have. Jeg ved, at det ikke er særlig rart at snakke om den slags ting, men jeg tror, at vi snart skal til at være ærlige på det punkt. Jeg tror, at det er ved at være tiden, hvor vi fortæller, at der er jo altså en del af de danske fiskere, som højst sandsynligt ikke kan be-